

Забидий / ВАХИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 369-ҳадис

369/610 - عَنْ أَنَسِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا غَرَّا بِنَا قَوْمًا، لَمْ يَكُنْ يَغْزُو بِنَا حَتَّىٰ يُصْبِحَ وَيَنْظُرُ، فَإِنْ سَمِعَ أَذَانًا كَفَّ عَنْهُمْ، وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ أَذَانًا أَغَارَ عَلَيْهِمْ.

369.610 Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам биз билан бирор қавмнинг устига ғазот қилмоқчи бўлсалар, тонг отмагунча ва текширтиргагунларича ғазот қилмас эдилар. Агар аzon эшитсалар, улар(билин уруш қилиш)дан воз кечар, агар аzon эшитмасалар, уларнинг устига хужум қилар эдилар. Хайбар томон юрдик, у ерга кечаси етиб бордик. Тонг отгач, аzon эшитмадилар ва уловга миндилар. Мен ҳам Абу Т-А-лҳанинг орқасига мингашдим. Оёғим Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг оёқларига тегиб турад эди.

Бир пайт (хайбарликлар) саватлари ва кетмонлари билан қаршимизга чиқишиди. Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни кўриб: «Муҳаммад-ку! Аллоҳ ҳаққи, Муҳаммад ва унинг қўшини-ку!» дейишиди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларни кўриб: «**Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар!** **Хароб бўлсин Хайбар!** Албатта, биз бирор қавмнинг ерига тушсак, огоҳлантирилганларнинг тонги нақадар ёмон бўлур!» дедилар».

Манба: hadis.islom.uz

